

İnsanlığın İnsanlığını Yitirmemesi, İslâmlığı Yitirmemesine Bağlı

Adalet'le hakikat arasında kopmaz ilişkiler var: O yüzden adalet, hakikatin teminatı; hakikat ise adaletin kaynağıdır.

Hakikat, bir şeyin ne ise o olarak kabul edilmesi; bir şeyin özü, mahiyeti, kendisi; dolayısıyla her şeye hakettiği yeri, değeri, önemi vermek demek... Adalet ise, hakikatin tecellî etmesi, gerçeğin ortaya çıkması hâli...

Kitabımızdaki adalet tarifi, özlü ve enfestir: "Her şeyin yerli yerine oturtulması" olarak tarif eder Kitabımız adaleti... Toplumumuzda, adalet tecellî ettiği zaman, "hak yerini buldu", "hakikat tecellî etti"... deriz, bu nedenle.

Hakikatle adalet, bizim medeniyetimizde, hayat dünyamızda etle tırnak gibi iç içe geçmiştir. Biri olmadan öteki de olmaz, varolamaz.

"Hakikat" sözcüğünün anlam kümesine ait olan Hak, hukuk, tahkikat gibi sözcüklerin doğrudan adalete ait kavramlar olması bu yüzden şaşırtıcı değildir. Eşyanın tabiatı icabı böyledir bu...

O yüzden, Hakk'ın hakikatinin tanınmadığı, kabul edilmediği, inkâr edildiği bir yerde, hakikatin de, adaletin de gerçek anlamda tecellî etmesi mümkün değildir. Çünkü her şeyi vareden, her şeyin niçin varedildiğini bilen, vaz'eden ve bize bildiren O'dur.

Varlığın Varedicisi tanınmadığı zaman, insanın, aynı zamanda azman bir yaratık olarak varlığa müdahale etmesi, varlığı, hakikati, varlığın tabiatını ve hakikatini keyfine göre tahrif etmesi, tahrip etmesi önlenemez.

İnsanlık tarihi bu gerçeğin ürpertici örnekleriyle doludur. Sözgelisi, bugün çağımızda tabiatın tahrip edilmesinin birincil nedeni, tabiatın Varedicisi'nin varlığının inkâr edilmesi, insanın tabiat üzerinde her tür tasarruf hakkını kendinde görme aymazlığına soyunmaktan çekinmemesidir.

Bu gerçeği Batı'daki büyük düşünürler de sarsıcı bir dille ifade ederler. Örneğin, Heidegger, insanlığın karşı karşıya kaldığı felâketin nedeninin varlığa, dolayısıyla hakikate varoluşsal bir saldırının gerçekleştirilmesi olduğu gerçeğini haykırır...

Buradan gelmek istediğim nokta şu: İnsanın insanlığını yitirmemesi için, iki anlamıyla da hakikati yitirmemesi gerekiyor... Hakk'ın inkârı ve hakikatin, çıplak gerçeğin ya da varlığın yok edilmesi, tahrif ve tahrip edilmesi, insanın ayağını bastığı zemini bizzat kendi eliyle yok etmesiyle sonuçlanacaktır... Bugün yaşadığımız metafizik felâketin kaynağı burada gizlidir...

Varlığa, hakikate, çıplak gerçeğe hakkını verebilecek tek dinin İslâm olduğu artık bütün çıplaklığıyla gün ışığına çıkmıştır. Hakk'ı, Yaratıcı'yı yoksayan, hayattan uzaklaştıran seküler Batı uygarlığı tabiatı yokolmanın eşiğine getirmiştir... İnsanın iç dünyasını delik deşik ederek, insanı, yalnızca kendini, egosunu, geçici hazlarını, sığ çıkarlarını düşünen insanaltı, azman bir yaratığa dönüştürmüştür... En önemlisi de, Tanrı fikrini yok etmiştir...

İnsan ve İslam Bütünlüğü Üzerine..

Yusuf KAPLAN tarafından yazıldı

Salı, 14 Mayıs 2024 17:40 -

Tanrı fikrini yok eden, tabiat üzerinde her türlü vahşî, bencilce tasarrufu doğal hakkı olarak görmekte bir sakınca görmeyen bir uygarlığın, hakikatin, adaletin değil, gücün ve çıkarın peşinde koşturması, gücü ve çıkarı putlaştırması ve dolayısıyla gücün, çıkarın ve ayartıcı hazlarının kurbanı, kölesi olması, böylelikle vicdan fikrini ve gerçeğini yitirmesi ve bütün bunların tabîi sonucu olarak da kendisi dışındaki medeniyetlere, kültürlere, dinlere hayat hakkı tanımaması kaçınılmazlaşacaktı elbette ki...

Oysa insana insanlığını; hakikate, varlığa hakettiği hakîkî yeri hatırlatacak; başka inançlara, felsefelere, dinlere, kültürlere ve medeniyetlere hayat ve varoluş zeminleri oluşturacak yegâne kaynağın, tarihe yakından bakıldığında yalnızca İslâm olduğu, yarın da insanlığın insanlığını yitirmemesinin yegâne kaynağının İslâm olduğu bütün çıplaklığıyla ortaya çıkmıştır...

Gerçek gün gibi ortadayken, toplumun İslâm'dan uzaklaştırılması, hızla sığ, vulger, ilkel, bön ve berbat seküler kültür formlarının medyalar ve çarpık, yönsüz, ruhsuz eğitim sistemi yoluyla topluma dayatılması, toplumda inanılmaz cinayetlerin, sapkınlık biçimlerinin mantar gibi bitmesine yol açıyor...

Çağımızın en cins düşünürlerinden Jean Baudrillard, Batı uygarlığının insanlığı yeni bir barbarlık biçiminin eşiğine sürüklediğini, insanlığın önündeki tek seçeneği terörle özdeşleştirerek yok ettiğimizi haykırarak bu dünyadan göçüp gitmişti.

Özetle... insanlığın insanlığını yitirmemesinin tek garantisinin, insanlığın İslâmlığı yitirmemesine bağlı olduğunu dünya âlem gördü ama biz hâlâ "laikçilik" diye diye bu toplumu lime lime çözmeye, ruhsuzlaştırmaya, azman, canavar yaratıklardan oluşan ruhsuz, kimliksiz, kişiliksiz, bencil yığınlara dönüştürmeye devam etmekte bir sakınca bile görmüyoruz...

Olacak iş değil gerçekten...

Yusuf Kaplan